

Beroep ingesteld op 21 juni 2016 — Bristol-Myers Squibb Pharma/Commissie en EMA**(Zaak T-329/16)**

(2016/C 314/37)

*Procestaal: Engels***Partijen**

Verzoekende partij: Bristol-Myers Squibb Pharma EESV (Uxbridge, Verenigd Koninkrijk) (vertegenwoordigers: P. Bogaert en B. Van Vooren, advocaten, en B. Kelly, Solicitor)

Verwerende partijen: Europese Commissie en Europees Geneesmiddelenbureau

Conclusies

De verzoekende partij verzoekt het Gerecht:

- de vordering ontvankelijk en gegrond te verklaren;
- de bestreden handelingen nietig te verklaren, en
- de Europese Commissie en EMA te verwijzen in de kosten van de verzoekende partij.

Middelen en voornaamste argumenten

Met haar beroep verzoekt de verzoekende partij om nietigverklaring van een handeling van de Europese Commissie waarbij „elotuzumab” is geschrapt uit het Unieregister van weesgeneesmiddelen voor menselijk gebruik, en/of van een eventuele handeling van de Europese Commissie of het Europees Geneesmiddelenbureau waarbij werd vastgesteld dat niet langer was voldaan aan de criteria voor de aanwijzing van „elotuzumab” als weesgeneesmiddel ten tijde van de vergunning voor het in de handel brengen van het geneesmiddel „Empliciti”.

Tot staving van haar beroep voert de verzoekende partij twee middelen aan:

1. Eerste middel: de bestreden handelingen maken inbreuk op artikel 5, lid 12, onder b), van verordening (EG) nr. 141/2000 inzake weesgeneesmiddelen ⁽¹⁾, in samenhang met het evenredigheidsbeginsel:
 - Ten eerste kan ingevolge artikel 5, lid 12, onder b), van verordening (EG) nr. 141/2000 inzake weesgeneesmiddelen een geneesmiddel waarvoor een vergunning voor het in de handel brengen is verleend na de aanvraag voor het in de handel brengen van het weesgeneesmiddel, niet in aanmerking worden genomen in het kader van artikel 3, onder b), van verordening (EG) nr. 141/2000 inzake weesgeneesmiddelen.
 - Ten tweede kan ingevolge artikel 5, lid 12, van verordening (EG) nr. 141/2000 inzake weesgeneesmiddelen de aanwijzing als weesgeneesmiddel enkel worden ingetrokken wanneer niet langer is voldaan aan de criteria van artikel 3 van verordening (EG) nr. 141/2000 inzake weesgeneesmiddelen.
 - Ten derde moeten EMA en de Commissie ingevolge artikel 5, lid 12, onder b), van verordening (EG) nr. 141/2000 inzake weesgeneesmiddelen een bewijsniveau hanteren dat bijdraagt aan de doelstelling van de verordening.
2. Tweede middel: de bestreden handelingen maken inbreuk op artikel 5, lid 12, onder b), juncto artikel 5, lid 8, van verordening (EG) nr. 141/2000 inzake weesgeneesmiddelen, aangezien de Commissie geen formeel besluit heeft vastgesteld.

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 141/2000 van het Europees Parlement en de Raad van 16 december 1999 inzake weesgeneesmiddelen (PB L 18, blz. 1).

Beroep ingesteld op 26 juni 2016 — Ville de Paris/Commissie**(Zaak T-339/16)**

(2016/C 314/38)

*Procestaal: Frans***Partijen**

Verzoekende partij: Ville de Paris (Parijs, Frankrijk) (vertegenwoordiger: J. Assous, advocaat)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

De verzoekende partij verzoekt het Gerecht:

- verordening (EU) nr. 2016/646 van de Commissie van 20 april 2016 tot wijziging van verordening (EG) nr. 692/2008 wat de emissies van lichte personen- en bedrijfsvoertuigen (Euro 6) betreft, nietig te verklaren;
- de Europese Commissie te veroordelen tot betaling van een symbolisch bedrag van 1 EUR ter vergoeding van de schade die de Ville de Paris ten gevolge van de vaststelling van een dergelijke verordening heeft geleden;
- de Europese Commissie te verwijzen in alle kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van haar beroep voert de verzoekende partij twee middelen aan.

1. Met haar eerste middel stelt verzoekster dat verordening (EU) nr. 2016/646 van de Commissie van 20 april 2016 tot wijziging van verordening (EG) nr. 692/2008 wat de emissies van lichte personen- en bedrijfsvoertuigen (Euro 6) betreft (PB L 109, blz. 1; hierna: „bestreden verordening”) nietig is wegens onbevoegdheid, aangezien de Europese Commissie ten onrechte heeft gebruikgemaakt van de regelgevingsprocedure met toetsing. De Commissie is ratione materiae onbevoegd en heeft zich bij de vaststelling van de bestreden verordening schuldig gemaakt aan schending van wezenlijke vormvoorschriften.
2. Met haar tweede middel stelt verzoekster dat de bestreden verordening nietig is wegens schending van de voorschriften van primair recht, van het afgeleid milieurecht en van de subsidiaire voorschriften van het Unierecht, doordat de algemene beginselen van het Europees milieurecht alsook het rechtszekerheidsbeginsel- en het vertrouwensbeginsel niet zijn geëerbiedigd.

Wat de met het beroep beoogde schadeloosstelling betreft, stelt verzoekster dat de voorwaarden voor de niet-contractuele aansprakelijkheid van de Unie vervuld zijn voor zover, ten eerste, de bestreden verordening zowel naar vorm als naar inhoud onregelmatigheden vertoont, ten tweede, zij reële en zekere schade heeft geleden ten gevolge van de bestreden verordening en, ten derde, er onbetwistbaar een rechtstreeks causaal verband bestaat tussen de gedraging van de Commissie en de aangevoerde schade.

Beroep ingesteld op 27 juni 2016 — Blackmore/EUIPO — Paice (DEEP PURPLE)

(Zaak T-344/16)

(2016/C 314/39)

Taal van het verzoekschrift: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Richard Hugh Blackmore (New York, New York, Verenigde Staten) (vertegenwoordiger: A. Edwards-Stuart, Barrister)

Verwerende partij: Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (EUIPO)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep: Ian Paice (Londen, Verenigd Koninkrijk)

Gegevens betreffende de procedure voor het EUIPO

Aanvrager van het betrokken merk: verzoekende partij

Betrokken merk: Uniewoordmerk „DEEP PURPLE” — inschrijvingsaanvraag nr. 11 772 721

Procedure voor het EUIPO: oppositieprocedure

Bestreden beslissing: beslissing van de vijfde kamer van beroep van het EUIPO van 21 maart 2016 in zaak R 736/2015-5